

Silene cambessedesii (Boissier & Reuter, 1852)

Nom comú: *Molinet*

Classe: **Magnoliopsida** Ordre: **Caryophyllales** Família: **Caryophyllaceae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

Es tracta d'una petita herba anual, de fins a 20 cm d'altura, amb les tiges erectes, o una mica procumbents, ramificades des de la base. Tota la planta està coberta per pèls glandulosos, que li confereixen un aspecte inconfusible. Les fulles són oposades, linear-lanceolades i amb el marge enter. Les flors són de color rosa, hermafrodites, amb els cinc pètals bífids, amb les làmines corol·lines patents, de tal manera que recorda les aspes d'un molí, d'on deriva el nom comú. L'androceu presenta deu estams, mentre que el gineceu és tricarpelar, amb els estils i els estigmes lliures. El fruit és una càpsula subcilíndrica, dehiscent, amb nombroses llavors en forma de ronyó que presenten la part externa reticulada. Viu en terrenys arenosos, principalment en sistemes dunars i savinars, si bé, més rarament, pot trobar-se també en camps de conreu, sobre arena, formant part del cortegi d'espècies ruderals.

És una espècie gairebé endèmica, ja que només es coneix una població fora de les Balears, en concret a la província de Castelló. A les Balears viu a Eivissa i Formentera, tant a les dues illes grans com en alguns dels illots que les envolten.

La seva biologia és poc coneguda, floreix entre els mesos de març i maig i la seva pol·linització és majoritàriament entomòfila. Té capacitat d'autopol·linització.

L'espècie figura al llistat d'espècies protegides de les Balears, decret 75/2005, en la categoria de Sensible a l'alteració de l'hàbitat. Al Llibre Vermell de la Flora Vasculardes de les Balears figura en la categoria de Vulnerable.

L'estat de conservació d'aquesta espècie a les Pitiüses és, en general, bo, si bé el seu hàbitat és el que fa que sigui una espècie especialment vulnerable. L'espècie requereix un cert grau d'alteració, però només la que és natural als sistemes dunars mòbils. Les zones arenoses litorals sofreixen una forta pressió antròpica, tant per ús urbanístic com per ús recreatiu. Ambdós usos, més el primer que el segon, impliquen un perill per a la supervivència de l'espècie. Seria necessari una actuació general tendent a la preservació dels ecosistemes dunars i arenosos per garantir-ne, amb total seguretat, la conservació de l'espècie.

Una bona part de la població està inclosa en el Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera.

Autor text: Gil, Ll. (Universitat de les Illes Balears)

Corologia: **Pitiüses i Tarragona**

Tendència: **Dades insuficients**

Nivell d'amenaça: **Vulnerable (segons el Llibre Vermell)**

Categoria de protecció: **Sensible a l'alteració de l'hàbitat (Decret 75/2005)**